

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (αναιρετικό τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2015

Υπόθεση T-506/12 P

Eva Cuallado Martorell
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Αίτηση αναίρεσης — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός για την κατάρτιση πίνακα επιτυχόντων γλωσσομαθών νομικών ισπανικής γλώσσας — Απόφαση της εξεταστικής επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται η αποτυχία στην τελευταία γραπτή δοκιμασία και ο αποκλεισμός από την προφορική δοκιμασία — Άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Παραδεκτό της πρωτοδίκως ασκηθείσας προσφυγής — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρνηση κοινοποιήσεως στην προσφεύγουσα των διορθωμένων γραπτών της — Πρόσβαση στα έγγραφα»

Αντικείμενο: Αίτηση αναίρεσης κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2012, Cuallado Martorell κατά Επιτροπής (F-96/09, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:F:2012:129).

Απόφαση: Η απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2012, Cuallado Martorell κατά Επιτροπής (F-96/09, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:F:2012:129), αναιρείται, καθόσον κηρύσσει την προσφυγή απαράδεκτη στο μέτρο που με αυτή ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως περί αποκλεισμού της προσφεύγουσας από την προφορική δοκιμασία και, κατά συνέπεια, από τον πίνακα επιτυχόντων. Η αίτηση αναίρεσης απορρίπτεται κατά τα λοιπά. Η υπόθεση αναπέμπεται στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης. Το Γενικό Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Περίληψη

1. *Υπάλληλοι — Διαγωνισμός — Εξεταστική επιτροπή — Άρνηση κοινοποιήσεως των διορθωμένων γραπτών — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Περιεχόμενο — Τήρηση του απορρήτου των εργασιών*

(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 25 και παράρτημα III, άρθρο 6)

2. *Υπαλληλικές προσφυγές — Απόφαση εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Προαιρετικός χαρακτήρας — Υποβολή — Συνέπειες — Τήρηση των σχετικών με την προηγούμενη διοικητική ένσταση δεσμευτικών διαδικαστικών κανόνων*

(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)

3. Υπαλληλικές προσφυγές — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Έννοια

(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 90 § 2)

1. Η αιτιολογία βλαπτικής αποφάσεως της Διοικήσεως έχει ως σκοπό να παράσχει στον μεν ενδιαφερόμενο επαρκείς ενδείξεις για να εκτιμήσει το βάσιμο της εν λόγω αποφάσεως και τη σκοπιμότητα της ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, στον δε εν λόγω δικαστή τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του όσον αφορά τη νομιμότητα της εν λόγω αποφάσεως.

Όσον αφορά τις αποφάσεις που λαμβάνει η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού, η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να συνδυάζεται με την τήρηση του απορρήτου των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής και, συνεπώς, η κοινοποίηση των βαθμών του υποψηφίου στις διάφορες δοκιμασίες συνιστά επαρκή αιτιολογία των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής. Συγκεκριμένα, ρητή απόφαση περί αρνήσεως της κοινοποιήσεως των διορθωμένων γραπτών είναι επαρκώς αιτιολογημένη, στο μέτρο που παραπέμπει στο άρθρο 6 του παραρτήματος III του ΚΥΚ που προβλέπει ότι οι εργασίες της εξεταστικής επιτροπής είναι μυστικές.

(βλ. σκέψεις 37 έως 39 και 67)

Παραπομπή:

ΔΔΕ: απόφαση της 4ης Ιουλίου 1996, Κοινοβούλιο κατά Innamorati, C-254/95 P, Συλλογή, EU:C:1996:276, σκέψη 31

ΓΔΕΕ: αποφάσεις της 25ης Ιουνίου 2003, Pyrges κατά Επιτροπής, T-72/01, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:2003:176, σκέψη 66 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· της 5ης Απριλίου 2005, Hendrickx κατά Συμβουλίου, T-376/03, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:2005:116, σκέψεις 73 και 74 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· της 12ης Φεβρουαρίου 2014, De Mendoza Asensi κατά Επιτροπής, F-127/11, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:F:2014:14, σκέψη 94, και της 11ης Δεκεμβρίου 2014, van der Aat κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-304/13 P, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:2014:1055, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία

2. Το μέσο παροχής εννόμου προστασίας που προβλέπεται έναντι αποφάσεως εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού είναι κατά κανόνα η ευθεία προσφυγή στον δικαστή της Ένωσης. Η δυνατότητα του ενδιαφερομένου να ασκήσει τέτοια ευθεία προσφυγή χωρίς προηγούμενη διοικητική ένσταση επιδιώκει ακριβώς την υλοποίηση του δικαιώματος για αποτελεσματική δικαστική προστασία. Συγκεκριμένα, πρόκειται για δυνατότητα και όχι για υποχρέωση.

Εντούτοις, εάν ο ενδιαφερόμενος, αντί να προσφύγει απευθείας στον δικαστή της Ένωσης κατά της αποφάσεως εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού, επικαλεστεί τις διατάξεις του ΚΥΚ και υποβάλει διοικητική ένσταση στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, το παραδεκτό της ένδικης προσφυγής που θα ασκηθεί μεταγενέστερα θα εξαρτηθεί από την τήρηση, εκ μέρους του ενδιαφερόμενου, όλων των δεσμευτικών διαδικαστικών κανόνων που συνδέονται με την άσκηση προηγούμενης διοικητικής ενστάσεως.

(βλ. σκέψεις 54, 55 και 62)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2002, Gonçalves κατά Κοινοβουλίου, T-386/00, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:2002:12, σκέψεις 34 και 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία

3. Συνιστά διοικητική ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, το έγγραφο με το οποίο ο υπάλληλος, χωρίς να ζητεί ρητώς την ανάκληση της επίμαχης αποφάσεως, επιδιώκει σαφώς τον φιλικό διακανονισμό των αιτιάσεών του ή το έγγραφο το οποίο εκφράζει σαφώς τη βούληση του προσφεύγοντος να αμφισβητήσει την βλαπτική για αυτόν απόφαση.

Συνεπώς, δεδομένου ότι ο σκοπός της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας είναι η φιλική διευθέτηση της διαφοράς που αναφέρεται κατά τη στιγμή της υποβολής της διοικητικής ενστάσεως, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή πρέπει να είναι σε θέση να γνωρίζει με επαρκώς σαφή τρόπο τα επιχειρήματα που προβάλλει ο ενδιαφερόμενος κατά της διοικητικής αποφάσεως. Εντεύθεν συνάγεται ότι η διοικητική ένσταση πρέπει να περιέχει έκθεση των ισχυρισμών και των επιχειρημάτων των οποίων γίνεται επίκληση κατά της διοικητικής αποφάσεως κατά της οποίας στρέφεται.

Εξάλλου, η διοικητική ένσταση δεν απαιτείται να περιβληθεί συγκεκριμένο τύπο. Αρκεί να εκθέτει σαφώς και με τρόπο ακριβή τη βούληση του προσφεύγοντος να προσβάλει απόφαση που τον αφορά.

Η Διοίκηση οφείλει να εξετάζει τις διοικητικές ενστάσεις με ευρύ πνεύμα και αρκεί, προκειμένου να θεωρηθεί ότι πρόκειται για διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, ισχυρισμός να έχει προβληθεί προηγουμένως, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, κατά τρόπο αρκούντως σαφή, ώστε η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να ήταν σε θέση να λάβει γνώση των επικρίσεων που ο ενδιαφερόμενος διατύπωσε κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συνεπώς, ακόμη και αν ισχυρισμοί ή επιχειρήματα δεν έχουν περιληφθεί στην ίδια τη διοικητική ένσταση, εφόσον η εν λόγω αρχή ήταν σε θέση να λάβει γνώση αυτών με ακρίβεια από έγγραφο που της διαβιβάστηκε χωριστά, η διοικητική ένσταση δεν μπορεί να θεωρηθεί απαράδεκτη.

(βλ. σκέψεις 63 έως 66)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: αποφάσεις 31ης Μαΐου 1988, Rousseau κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, 167/86, Συλλογή, EU:C:1988:266, σκέψη 8, και της 14ης Ιουλίου 1988, Aldinger και Virgili κατά Κοινοβουλίου, 23/87 και 24/87, Συλλογή, EU:C:1988:406, σκέψη 13

ΓΔΕΕ: αποφάσεις της 7ης Μαρτίου 1996, Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, T-146/94, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:1996:34, σκέψεις 44 και 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία της 13ης Ιανουαρίου 1998, Volger κατά Κοινοβουλίου, T-176/96, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:1998:1, σκέψη 65, και της 16ης Φεβρουαρίου 2005, Reggimenti κατά Κοινοβουλίου, T-354/03, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:2005:54, σκέψεις 43 και 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία